

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Elofizetési árak:		Vidékre küldve:	
Helyben:			
Egy évre . . . 10 kor. — fill.		Egy évre . . . 16 kor. — fill.	
Fél évre . . . 5 . . .		Fél évre . . . 8 . . .	
Negyed évre . . . 2 . . . 50 . . .		Negyed évre . . . 4 . . .	
Egy óra . . . 1 . . .		Egy óra . . . 1 . . . 70 . . .	
	Egyes szám ára 4 fillér.		

Főszerkesztő: **BENEDEK IÁNOS.**

Felelős szerkesztő: **IFJ. MÓRICZ PÁL.**

Kiadók: **HOPPMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:

Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden szó 4 fillér.

Csak magyarul nem!

Ismételten és újból fölhangzik a közös hadsereg egységes német nyelve érdekében a szokásos és százszor megunt érvelés, hogy a monarchia érdekében áll, hogy ennek a véderőnek nyelve egy legyen s hogy német legyen. Azok, a kik meghunyászkodnak a bécsi parancsszavak előtt, komoly képpel és mint nagyértékű politikai éleslátást akarják beadni a nemzetnek azt az elvet, hogy a két ország „nagyhatalmi” állása követeli meg az egységes nyelvet. És — mondják tovább e nevezetes politikusok — miután a monarchiában németül értenek a legtöbben, ennél fogva a hadsereg vezényleti és igazgatási nyelve nem lehet más, csak a német.

Pedig még csak ez utóbbi állítás sem igaz. Magyarországon ötven százaléknál jóval több a magyar, míg a németiség alig 11 százalék: a magyar hadkötelesre ilyen viszonyok mellett mégis a német katonai nyelvet erőszakolni, nyilvános arculapapása a magyar nemzet jogainak. — A mi pedig Ausztriát illeti, ebben a zürzavaros országban, a melyet még ma németül

kormányoznak, mindössze 36 százalék a németiség.

E szerint a német nyelv többségéről való beszéd még Ausztriában sem igaz, Magyarországon pedig tudatlanság róla még csak beszélni is. A politikai bujkálás gyomra még beveheti az ilyen valótlan ságot, de a statisztika nem, mert ez a számok kérlelhetlen igazságán alapszik.

S mikor az egységes német nyelvvezető hadsereg híres pártolójának ez az érve meg van döntve, akkor a monarchia nagyhatalmi állására apellálnak. Mindig arra szoktak apellálni, ha sarokba szorúlnak. Itt is azt mondják, hogy az egységes nyelv nélkül nem operálhat a hadsereg és csökken a véderő hatalma. Zöld beszéd. Mintha nem különb katona volna magyar vezetés alatt a magyar fiú, mint azon nyelv alatt, amelyet van oka gyűlölni. És vajjon a hármasszövetség csapatai valamely komoly aktusban mind az osztrák vezényszavakat fogják-e követni? Bizonyára nem. S miért lehet a magyar honvédség két nyelven, magyar és horvát vezényszavon? Hát itt hova veszett vajjon az a nevezetes nagyhatalmi állás? Vajjon Sebastopol alatt

az egyesült angol, francia és török seregek miként bírtak sikeresen operálni egységes vezényszó nélkül? Vagy legutóbb Kinában a hét nagyhatalom ötnyelvű csapatai miként bírtak dolgozni s hogyan tudott boldogulni a német fővezér japánnal, muszkával, franciával, angollal?

Mindenütt lehet minden, csak éppen az nem lehet ebben az oly rettenetes nagyhatalmi monarchiában, hogy a hadsereg magyar része magyar nyelven vezényeltessék! Ettől a hideg rázza ki Bécsset, mert fél tőle, mert megvan ijedve. És elég szomorú, akadnak magyar politikusok, akik ennek az egészen más érdekű félelemnek az indokát mézes madzagként a monarchia nagyhatalmi állása nevében akarják beadni a nemzetnek. Nem jó magyar az, aki ilyen beszéd, mert beszédének kétségbevonhatatlan tények és a statisztika ellentmondanak. A magyar nemzetnek első kívánságai közé tartozik, hogy fiai a haza szolgálatában való kötelezettségüknek a haza nyelvén tegyenek eleget és e kívánság igazát semmiféle alérdek, vagy csalafinta beszéd nem tudja megdönteni.

A fölkiáltó-jel.

Mikor Jeghim Phomies Perekladin tavaly, karácsony éjjelén s klubból hazaért, nagyon haragos volt, s szíve mélyéig megsértődve feküdt le ágyába.

— Takarodj innen, te vén sárkány! — kiáltott dühösen a feleségére, mikor az rosszkedvének okát tudakolta tőle.

Azért volt annyira elkeseredve a jó ur, mert az nap este a klubban sok borsot törték az orra alá. Eleinte ugyan nagyon szépen fejtegette ott egy tudós társaság a műveltség általános hasznát az emberiségre, később azonban annál erősebben bírálgatták a tisztviselőknek — szerintük nagyon is csekély — műveltségét s közben majd részvétellel teljes, majd gunyos megjegyzéseket tettek rájuk, úgy hogy a társalgás — mint az Oroszországban rendes szokás — csakhamar személyeskedéssé fajult.

— Itt van például Jeghim Phomies! s ezzel egy fiatal ember fordult Perekladin felé. — Tisztességes, jól jövedelmező hivatala van és — mondja meg ő maga öszintén — van e hozzá illő műveltsége!

— Hát biz én nem igen jártam iskolába, de hiszen nekünk nincs is szükségünk valami nagy műveltségre — szólott Perekladin nyugodtan. Az a fő, hogy helyesen tudjunk írni. Többet nem is kívánnak tőlünk.

— Ugyan hol tanultad volna te a helyesírást?

— Oh! . . . Az egész helyesírás csak szokás dolga. Ha az ember egyfolytában negyven évig szolgálja az államot, a hosszú gyakorlat sok mindenre megtanítja. Eleinte persze nehezen ment a dolog s bizony nem egyszer elhibáztam egyet-mást. De idővel úgy bele jón az ember, hogy no! Megszokás az egész, semmi egyéb.

— Sorold el hát az írásjeleket és mondd el azt, amit róluk tudsz.

— Ennél nincs könnyebb a világon. Evvel teljesen tisztában vagyok. Csak szokás dolga az egész.

— Hm . . . szólott a fiatal ember kissé zavartan. — De a szokás még nem műveltség. Az írásjeleket helyesen alkalmazni való ságos művészet. Tudnod kell: melyik jelet miért teszed ide vagy oda. Ha valamely szó után vesszőt teszel annak az okát is kell tudnod. Hiszen éppen ez a fődolog! De te ész nélkül rakod a szók közé az írásjeleket. Az nem ér semmit. Ez való ságos gépies munka.

Perekladin csak hallgatott s igyekezett szeretetreméltóan mosolyogni. (Azért t. i., mivel az őt leczkértető fiatal ember egy államtanácsos fia volt) Most azonban, hogy már otthon az ágyban feküdt, mindeddig elfojtott dühe kétszeres erővel tört ki kebléből.

— Negyven éve szolgálom az államot,

még pedig becsülettel — így töprengett magában — s még soha senki sem mondott butának. Most egyszerre csak azt vágják a fejemhez, hogy nem fontolom meg, hogyan írok, mit írok meg, hogy ész nélkül írok s hog keserves, mindennapi munkám csak közönséges gépies foglalkozás! Az ördög vigye el azt a kolyköt! Van az én fejemben annyi ész, mint a tiedben, te rüpök, ha nem jártam is annyi egyetemen, mint te! Mikor aztán Perekladin a fiatal embernek valamennyi szentjéről általában, védőszentjéről pedig különösen megemlékezett s jól kikáromkodta magát, s mikor már a takaró alatt jól fölmelegedett: kissé megnyugodott.

— Mintha én olyan buta volnék! Mintha én helyesen sem tudnék gondolkodni! — így elmélkedett magában, miközben nagyon elalmosodott. — Oda, a hol vesszőnek kell lenni: vesszőt teszek és nem pontot és pedig megfontolva és tudatosan. Ugy ám, fiatal ember! Majd ha te is annyi idős leszel, mint én, majd akkor mondj véleményt a magam fajta derék emberről.

A már félig elszenderedett titkár szeme előtt hirtelen fényes meteor jelent meg — vessző alakjában, majd hamarosan kettőhárom is egymás mellett, úgy hogy csakhamar a vesszők óriási tömkelege fogta körül az egész szemhatárt.

— Engem ugyan nem bírtok megijesz

Az áruló jutalma.

— Görgey Arthur nyugdíja. —

Szell Kálmán kormányelnök újra és végleg rendezte az öreg honvédek nyugdíj-ügyet. Dicsénéket zengedeztek is érette fizetett lapjai, sőt az elismerés koszoruját nyújtotta feléje még az ellenzéki sajtó né- mely része is.

Ez a nagy és olcsó tömjénezés újabb bizonyítéka a magyar sajtó kiskorúságának. Ez esetben pedig a legfelületesebb megíté- lése a tényeknek. Mert az öreg honvédek nyugdíjügye nincs rendezve, de nem is lesz soha. Ha a szabadsághős közvitéz, aki 52 esztendő múltán, késő vénségére néhány korona nyugdíjnak csufolt alamizsnát kap, ami az éhenhaláshoz sok, de a megéléshez édes kevés, azzal semmit sem adott tu- lajdonképpen a magyar kormány nekik. Az alamizsna érdem jutalma nem lehet.

De lám a sajtó mégis dicsénekeket zengedezett Szell Kálmánnak. Persze, a ma- gyar sajtó munkásai nem tettek soha ösz- szehasonlítást a közt, hogy milyen jutalmat adott Olaszország, az egyesült államok kor- mánya a szabadsághőseinek egykor s mi- lyen jutalmat ad nekik a magyar.

Nem is tesztek magam sem összeha- sonlítást, nehogy pirulni legyen kénytelen mindenki, aki e pár sor írásomat elolvassa, mert akkor kitünnék, mily szégyenletesen csekély a hősök ezreinek juttatott ala- mizsna.

De százszorta szégyenletesebb az, hogy az öreg honvédek közt a legmagasabb nyugdíjat annak adta a magyar kormány, a ki elárulta a szabadsághősöket.

Görgey Arthurról van szó, a kinek a neve a nemzeti ügy árulójaként kerül a ma- gyar nemzet történetének könyvébe. Az áruló most újabb jutalmat kap a magyar kormánytól. A szabadságharcz elárulása óta altábornoki fizetést huz az osztrák kor- mánytól, most ehhez újabb pótlékot ad a magyar kormány.

teni! — henczegett a takaró alatt Perekladin, miközben szemei már csaknem le- ragadtak. — Nagyon is jól tudok veletek bánni. Mindnyájotoknak tudom: hol a helye . . . ha akarom . . . És pedig nem vélet- lenségből raklak szét benneteket megillető helyetekre, hanem öntudatosan. Megnézheti megbíráhatja bárki . . . s ezt be is bizo- nyítom majd!

— Vesszőt teszünk sok, különfele helyre; oda, a hová szükséges és oda is, a hová nem szükséges. Mennel terjedelmeseb- bek az aktaesomagok, annál több vessző dukál belejük. Így teszem azt ez elé a szó elé „a ki“, vagy ez elé: „ha“ vagy „hogy“: okvetellen vesszőt kell tenni. Ha pedig vala- mely „Rendeletben“ a minisztérium összes tisztviselőinek neve szerepel, akkor minden egyes név közé kell egy vessző! Ugy bizony! Nagyon is értek hozzá, hogyan kell ezt csinálni!

Most hirtelen eltűnt szeme elől a ten- gernyi aranyos vessző s helyükbe tüzespon- tok egész raja toladott.

A mondat végén természetesen pon- tot kell tenni. Olyan helyeken, a hol felbe kell szakítani a mondatot, hogy a haligat publikumot is lássa egy kisse az ember, szintén pont kell. Szintazonképpen a nagyon hosszúra nyuló körmondatok egyes részei közzé is fölöttébb ügyes dolog elhelyezni néhány pontot, már csak azért is, hogy a titkár ur a pont után, kisse kifujhassa ma- gát s alkalmas módon vehessen lélegzetet. — Masutt azután nem nagy szükség van a pontra. Majd újra otteleb szeme előtt a vesz-

Hiszen csupán ezért szerepel a bel- ügyi kormány rendeletében a tábornoki nyugdíj. A szabadságharcznak ugyanis csu- pán két tábornoka él már. Az egyik a de- rék Czetz János, aki önkéntes számkivetés- ben él Buenos-Ayresben, Délamerikában. Már ő nem élvezheti a nyugdíjat, mert ki- honosították és külföldön él. A másik az áruló, a világosi fegyverletétel szomorú alakja Görgey Arthur. A tábornoki 4000 korona nyugdíjat és 2000 korona pótlékot ő fogja huzni. A magyar kormány megju- talmazza vele az árulót. Még kivételes in- tézkedést is tett miatta. Mert a rendeletben kimondotta, hogy a honvéd nyugdíjra az is tarthat igényt, aki már más nyugdíjat élvez. Tehát nyugdíjat kért a magyar kormánytól az áruló is, a kit a világosi árulásáért 52 óta fizet — Ausztria.

Ez történt pedig a jog, törvény és igazság korszakában. Ilyen merényletet sem mert el övetni még a magyar nemzet be- esületérezése ellen a kormány 34 év óta. Ennél megszégyenítőbb és nemzeti érzésün- ket lealacsonyítóbb orvtámadást sem inté- zett még kormányelnök a magyar nemzet köztudata, közérzése ellen.

Tette pedig ezt a jog, törvény és igazság hangzatos jelszavának hirdetője, Szell Kálmán, a kit tömjénez kevés kivé- telet az egész magyar sajtó. Hát nem gya- lázat ez?

Az ének tanítása zenedénkben.

Motto: „Hol éneket hallsz
Telepedjél meg,
Mert rossz emberek
Nem énekelnek.“

Mi, kik éber figyelemmel kísérjük derék zenedénk dicséretes működését, sajn lattal tapasztaljuk, hogy az ének tanítás évről- évre szűkebb korlátok közé szorul.

A szülők és a zenedét látogató növen-

dékek nem tudják, vagy nem akarják kel- lően méltányolni az énektanítás — illetve tanulás értékét és horderejét.

A közönség nagy része azt hiszi, hogy a zene ismeret, a zenedei tudomány és ta- lentum feljelentéséhez, kiképzetéséhez elég, ha valameiyes hangszer kezelését pl. zongorát, hegedűt, czimbalmot stb. tanulja meg az illető tanuló. Sietünk megjegyezni, hogy ezen fölfogás téves és helytelen. A zeneis- meret egyik kiegészítő része, egyik nélkül- lözhetetlen kelléke az ének. Mindkettőnek t. i. a hangszer és ének ismerete, gyakor- lása, tanulása alkotják és képezik a tökéle- tes zeneismeretet, tudását.

Ugyanezért helytelenül járnak el azok, kik gyermekeiket az ének tanfolyamra nem iratják be annyival is inkább, mivel oly ki- tűnő tanerővel bír a zenede Zivuska Fe- renczné urnőben, a ki a budapesti zeneaka- démiának is dicséretére válnék. A mellett az énektanítás és az énektudás hatalmas kedélyképző eszköz is. Régi közmondás és igaz is: „Wo du singen hörst, Dort lass dich nieder, Böse Leuta haben Keine Lieder.“

A ki az éneket szereti, az nem lehet rossz ember. Egészségi szempontból is ha- talmas tényező az ének: tagítja a tüdőt, erősíti a mellkast, szilárdítja a hangszálakat. Ritkán látni tudóbajos énekesnőt!

Az ének vonzó, szívhez szóló, közvet-lenebb a zenénél. Ugyanezért mindenkoron nagyrabecsülték az éneket.

Mig a legnagyobb status férfi, minisz- ter, a ki az egész ország sersát vezeti, irá- nyítja, 10—20 ezer frnyi fizetést kap, addig egy Perotti, egy Mirzvinczky, Küri, Kopácsi stb jeles énekesek, illetve énekesnők egy va-

szók végtelen raja, s összekavarodva a pon- tok óriási chaoszával, örült kóválygás köz- ben vad körtánczot lejtének, miközben Pe- rekladin a kettős pontok és pontosvesszők végtelen sereget látja maga előtt nyüzsgöni, káprázatos fölvonulásban, a mint egymás hegyén-hátán bukdácsolnak, sűrűnek fo- rognak.

— Ezek közt is szépen el tudok igazod- ni — gondolta magában. — A hová a vess- ző kevés, a pont pedig már sok: ott a pontosvessző van a helyén. A „mert“ és az „azért“ elé mindig pontosvessző van a he- lyén. Hogy pedig a kettős pont hová való? Egyszerűen az ilyen kifejezések után: „a következőképpen“: „vagy“ teszem azt: „a törvény így szól“: . . .

Most megint eltűnt valamennyi pon- tessző és kettőspont a semmiségbe, s he- lyettük a kérdőjelek végtelen falánksza lón látható, amint vigan röpködnek ides- tova s tánczolva kergették egymást.

No ez se valami nagy sor! Mi az a kérdőjel? Ha ezer volna is a markomban, mindnyájának találnék helyet. Olyankor van rea szükség, mikor valamit kérdezzünk, vagy mikor bennünket kérdeznék az aktákon, hogy:

„Hát a mult hónapi végösszeg hol maradt?“ Vagy pedig: „Ad-e a rendőrtaná- csos ur szabadságot Ivánnak?“

A kérdőjelek erre elkezdtek nagyon kü- lönös módon himbálózni s mintegy varázs- ütésre fölkiáltójelekké változtak át.

— Hm! Az ilyen fajta jeleket legin- kább levélben szokták használni. Például

ez után: Tisztelt ur! vagy: Méltóságos uram! De hát az aktákban?

A fölkiáltó-jelek ez alatt mind jobban szétterültek, és úgy meghíztak, hogy varako- zó álláspontra kelyezkedtek.

Az aktákban pedig ott a helyük, ahol . . . amikor . . . ha . . . De hogyan is van csak? . . . Mikor is alkalmazzuk a felkiáltó jeleket a hivatalos iratokban? . . . No; ez már mégis sok, hogy nem jut az eszembe!

Terekladin kinyitotta a szemét s a má- sik oldalára fordult, de alig hunyta be ismét már megint ott rajzott előtte a felkiáltójelek egész tabora.

— Teringettét! Ugyan mikor is hasz- nálunk hat felkiáltó jelt! — morfondirozott magában — s ezalatt azon fáradozott, hogy kimerült agyának e kinzó látományait e hi- vatlan vendégeket pokolba kergesse. Vajjon csakugyan nem emlékszem-e rá, vagy nem is tettem soha sehová felkiáltó jelt éle- temben?

Perekladin most már azon gondolko- dott, hogy a hivatalos iratokban, hosszú szolgálatának ideje alatt fordult-e valamikor elő felkiáltó jel.

De bármennyire törte is rajta a fejét, bármennyire összeránczolta is homlokát, nem birt visszaemlékezni, hogy valaha felkiáltó- jelt használt volna.

Mily szerencsétlenség! Teljes negyven esztendő óta vagyok titkár s ez alatt a ren- geteg idő alatt egyetlenegyszer sem irtam fölkiáltó-jelt! . . . De hát jó Isten, tulaj- donképpen mikor is szokták ezeket a hosszú csodaszörnyeket alkalmazni?!

gyont kitevő évi gázsit kaptak, illetve kapnak.

Hogy kiből válhatik egy Perotti, vagy Küri Klára, előre nem lehet tudni. Strikte véve a dolgot, mindenki tud énekelni, mivel minden normális embernek, a kinek ép érzékei vannak és gégefőjük ép-egészséges, az pradestinálva van az énekre is. De valamint minden épelméjű emberből, a ki tanul, nem válhatik ezuttal egy Deák Ferecz, vagy Szilágyi Dezső, azonképen a ki tanul énekelni még nem bizonyos, hogy híres operanékes válik belőle. De ha az esetleg meglévő énektalentumát és képességét nem fejleszti, nem képesíti, az soha sem fog tudni énekelni és soha sem válhatik belőle híres énekes, ha a természet különben meg is áldotta a kellő tehetséggel. Sajnosan tapasztaljuk, hogyha valamelyes jótekonycélú hangversenyt akarunk rendezni, idegen művészeket kell fölkérni a közreműködésre, mert nincsenek „saját” énekművészeink, mivel nagyon kevesen tanulják a műéneket!

A budapesti zeneakadémián a műének mindegyik tanulóra nézve kötelező: legyen az zongorista, hegedűs, czimbalmos, avagy esellista. És ez nagyon is helyes eljárás, mivel, mint már föntebb kifejtettük, az ének egyik főkélléke a zenei talentum kifejtéséhez. Rövid fölshólasomnak czélja fölhívni a t. cz. szülők figyelmét és érdeklődését az eddig nagyon is háttérbe szorított ének tanítására és tanulásra. Reményilem, szavaim nem hangzanak el a — pusztában.

Kuthi Zsigmond.

A tüzesnyelvű fölkiáltó-jelek roppant tömkelegében most egyszerre feltűnt az ifjú kritikus gunyosan mosolygó arca. Sőt maguk a fölkiáltó-jelek is elkezdtek mosolyogni s valamennyi egyetlen óriási fölkiáltó-jelle tömörült össze.

Perekladin a fejét csóválta és kinyitotta a szemét.

— Az ördög látott ilyet — mormogta magában. — Holnap hajnali misére kellene mennem s ezt a bolond históriát sehogysem bírom kiverni a fejből, Uram, teremtom! ugyan mikor is használunk fölkiáltó-jelt? No hiszen szépen vagyunk! Elmehetnek a tudományommal, a szokásommal, a tapasztalásommal! Negyven esztendő alatt nem irtam ki egyetlen felkiáltó-jelt sem! Szörnyőség! Már látom, hogy nem bírok aludni egész éjjel.

— Marjhusa, szivecském, — így szólt a feleségéhez, aki gyakran eldicsekedett vele, hogy nevelőintézetben nevelkedett — nem tudnád megmondani, édes szívem, mikor kell felkiáltó-jelt használni?

— Már hogyne tudnám! Nem hiába voltam hét esztendeig az intézetben. Az egész nyelvtan a kisujjomban van. Tehát: fölkiáltó-jelet alkalmazunk megszólítás után, az elragadtatást, az örömet, a haragot, vagy más indulatokat, érzelmeket kifejező szavak után...

— Igen, igen! — gondolta Perekladin. — Tehát az elragadtatás, vagy más érzelmek kifejezése után.

A titkár ur mélyen elgondolkodott.

A többnejűség vallása Temesvárott.

A temesvári apostol.

Pár nap előtt Temesvárra egy mormon misszionárius érkezett, aki nagy buzgalommal terjeszti a többnejűség elveit a magyar földön, s már meglehetősen számú híve van.

A misszionárius igazi neve Mathis G. Henrik, 40 éves és az északamerikai Fracs helységbe való. Az apostol igen óvatosan működött s szállását a szabadfalui határban, az úgynevezett Reiter-féle munkáslakásokba ütötte föl.

Csak hosszabb kihallgatás után sikerült a temesvári rendőrségnek, amely a misszionáriust maga elé ezítálta, megtudni szállását, mire azonnal házkutatást fogantatott. De az eredménytelen volt, mert csupán a misszionárius saját iratai voltak megtalálhatók. A mormon apostol vallomása különben szóról szóra így hangzik:

— Engem a mormon-vallási bizottság, illetve Schulthes misszionárius, kerületi főnök, berlini lakos körülbelül három hónappal ezelőtt felszólított, hogy egy egyház itteni híveit oktassam és a mormon vallást terjeszszem.

Ez idő óta itt tartózkodom és a szabadfalui határon lakom, ittletémet a rendőrségnek nem jelentettem be. Különben egyik hívem azt mondta nekem, hogy nem kell jelentkezniem.

Tagadom, hogy kivándorlókat toborozom, engem senki sem bizott meg kivándorlási ügyletekkel s abból semmi hasznom sincs.

A temesvári mormon hitközség körülbelül harmincz tagból áll, kiknek egy része bizonyára kész Amerikába vándorolni, de nézetem szerint azért, mert itt a mormonismus követőit üldözik és mert azok hittársaikkal ezek székhelyén egyesülni akarnak. Én magam senkit sem szólítottam fel erre.

Negyven teljes esztendeje körmöli már az aktákat ezer tizezer számra, de egyetlenegy olyan leírt sorra sem birt visszaemlékezni, amely elbájoslást, elragadtatást vagy haragot avagy akármilyen más indulatot, érzelmet fejezett volna ki.

— Érzelem? — így beszélt magában. Hiszen a hivatalos iratokban nem is szükséges, hogy érzelem legyen. Igen szépen meglehet azokat írni érzelem nélkül is.

A fiatal kritikus alakja ismét megjelent a tüzes írásjelek milliói közt, ajkán gunyos mosolygal. Perekladin fölkel s az ágya szélére ült. Feje csak úgy zugott s homlokát kiverte a hideg veriték. A sarokban egy Mária-kép előtt kis mécs pislogott, melynek halvány világánál a butorok tisztasága, fényessége, a példás rend gondos női kezekre valiótt. De a szegény titkár mégis szinte fázott e kellemes környezetben, majd ismét forróságot érzett, mintha tifuszos beteg volna. A fölkiáltó-jelet ezután már nemcsak behunyt szeme előtt jelent meg, hanem szépen odaállt a szoba közepére s onnan vigyorgott rá gunyosan, kárörvendően.

— Te írógép! — sziszegte a szörnyeteg, miközben hideg páráját a titkár ur arcába fújta.

— Te érzésnélküli aktamoly!

Perekladin magára huzta a paplant, de a takaró alatt is ott lebegett ez a kísértet, mely egész éjjel kizozta gyötörte, sőt még reggel sem tűnt el szemei elől. Mindenütt ott volt a kísértet: Mikor a titkár ur csiz-

Engem bizonyos Szádorf nevű egyén, ki régebben vándorolt ki Amerikába, arról világosított föl, hogy itt vallásszabadság uralkodik s ezért jöttem ide, dacára annak, hogy arról értesültem, hogy legutóbb egy mormon misszionáriust innen kiutasítottak.

A mormon apostolt péntek este kényszerutlevéllel az ország határára szállították. A rendőrség több temesvári mormon vallásunál házkutatást végeztet, de csak a mormonismusra vonatkozó iratokat találtak náluk.

A debreczeni színház sorsa.

— Nyílt levél a tanácshoz. —

A színházi bizottság ösmeretes határozata óta, melylyel a színházat 2 szavazat többséggel Komjáthynek javasolja újabb három évre bérbeadni, számos levelet kaptunk, amelyek élénken jellemzik a közönség elégedetlenségét a határozat miatt s melyekből az is kitűnik, hogy a színházlátogató közönség teljesen ráunt a koma Komjáthyra s meglegelte működését.

A debreczeni közönség most már egyedül a városi tanácsba helyezi bizalmát, mely a színház bérbeadása ügyében holnap csütörtökön hozza meg döntő határozatot. A tanácstól várja az etéztételt a színház bizottság sérelmes s kierőszakolt határozatával szemben s ezt igazolja az alábbi ma reggel érkezett levél is, melyet küiönösen ajánlunk a tanács figyelmébe.

A levél szöszzerint így hangzik:

Tekintetes Szerkesztőség!

A holnapi nap eredménye adja meg Debreczennek új színházigazgatóját. — Holnap válik el, hogy a tekintetes Tanács a

máját huzta, mikor a teáját itta, sőt még a hajnali misére is elkisérte.

... Más érzelmek! ... töprengett tovább. — Annyi bizonyos, hogy hivatalos dolgaimban soha semmifele érzés nem lelkesített... Megyek rögtön a tanácsos urhoz, s ott a gratulálók névjegyzékébe én is beírom a nevemet... Ehhez csak nem kell vatami mély érzés, vagy indulat?

Mikor Perekladin az utcára ért s ott egy bérkocsit szólított elő, úgy tetszett neki, mintha a feléje közeledő fogat nem is kocsis és ló lett volna, hanem egy óriási, robogó felkiáltó jel.

A tanácsos ur előszobájába érve, a szolgák helyett megint csak ezt a nagy írás jelet látja mindenütt, mely elragadtatásról, haragról és örömről beszél neki.

A papírlap mellé odakészített tollat is felkiáltó jelnek nézi, de mégis csak a kezébe veszi, belemártja a tintába s a kitétt ivre odairja a nevét:

Jekhim Phomics Perekladin, miniszteri titkár!!!

Mikor pedig ezt a három felkiáltójelet odabiggyesztette: elragadtatás öröm és harag változott a lelkében.

Nos, hát megvagy-e már velem elégedve? — dűnyögött magában, s ugyancsak rányomta a tollat a papírra.

A tüzesnyelvű kísértet, a szörnyüség felkiáltójele valóban megvolt elégedve Perekladinnal, mert azonnal eltűnt szeme elől.

Csehov Antal.

két pályázók közül melyiket tartja érdemesnek arra a polczra, a mely a nagy közönség érdekének figyelembe tartása mellett — minden kívánalomnak megfelel.

A színház látogató közönség — az igazi fizető publikumot értem, — aggódik egyetlen szórakozó helyének sorsa felett. Valóságos mérges levegőt szív be akkor, midőn egy-egy Komjáthy-párti az ő biztos győzelméről beszél. Őkényes reakciójuk veszi Debreczen város minden lakossa, hogy az a néhány vezérember, kiknek hivatása, fizetése azért van olyan magas arányban a józan belátással, hogy első ízben — a közönség érdekét és hangosan kifejezett kívánását tartásuk szem előtt és annak hajoljanak meg, nem pedig a saját egyéni feifogásuk és érdekük legyen iránytűjük — nem törődnek semmivel, csak a jóbarátjuk Komjáthyal, kit itt már mindeuki meguut.

A tekintetes tanács tagjai bírálja tehát felül jelen pillanatban a színházi bizottság — b a k l ö v é s é t

Lehetetlennek tartom, hogy azok a debreczeni fiúk, basahalmán be ül született nyárspolgárok gyermekei kiket, annak a városnak bizalma és szeretete emelt arra a polczra, honnan olyan sok jót és hasznosat lehet cselekedni a város és annak lakóinak érdekében, — meg ne hallotta volna azt a felkiáltást, mely a közönség panaszos ajkán akkor felhangzott, midőn a színházi bizottság Komjáthy megválasztását javasolja.

Tekintetes tanács! Száz magam forma szerény polgár nevében — kik annak a debreczeni színháznak hosszú évek óta szorgalmas f i z e t ő látogatói vagyunk — méltóztassék meghallgatni azon óhajunk kifejezését, hogy a debreczeni színház bérlését ami földünknek, Magyarország egyik kitűnő és a színészet terén kiváló érdemeket szerzett igazgatójának, Makó Lajosnak adni kegyeskedjék.

Ezen cselekedet által a tek. tanács nemcsak szeretetét, hanem jövőbe fektett bizalmát a debreczeni közönségnek örökre megnyeri.

Azt hiszem felszólalásom méltányolni fogja a Tek. Tanács döntése olyan lesz, hogy meglepéssel fogadhatja azt a város lakossága.

Fenti soraim közlését kérve, maradok Debreczen, 1901. aug. 27-én

a Tek. Szerkesztőségnek hive
Egy régi bérlő.

NAPI HIREK.

A városi földek árverése.

A városházán ma délelőtt árverés volt. Király Gyula elnöklése mellett több városi ingatlant adtak berbe árverés útján.

A jegyzői tanfolyam tanárai.

A debreczeni községi közigazgatási tanfolyamra a beiratkozások már megkezdődtek. Eddig már hetvenen felül van a jelentkezők száma. A belügyminiszter ma reggel Veszprémy Zoltán vármegyei főjegyzőhöz, a tanfolyam igazgatójához intézett leiratában tudatja, hogy egy évi tartamra a tanfolyam tanárainul, illetve előadóiul a következőket nevezte ki: Bartha Béla dr. ki egyszersmint helyettes igazgató is, Czegléd Mihály főügyész, Budaházy Ödön főszámvevő, Eise-mann Oszkár h. p. ü. ig. Nemes Kálmán, Dávidházy Sándor vármegyei aljegyzők, Kozma

László árvaházi igazgató, dr. Tóth Aurél kir. táblai tanács jegyző, Oláh Imre anyakönyvvezető és Oláh Károly tanácsnok.

Beiratkozások a felső leányiskolába.

Az ev. ref. felsőbb leányiskolában az elemi iskolai felsőbb leányiskolai és tanító-nőképző intézeti növendékek augusztus hó 30-d. katól kezdve szeptember hó 3-ig napoként d. e. 9 órától 12 ig délután 3—5-ig a tanintézet tanácstermében iratnak be. — Azon növendékek, kik a mult iskolai évben nem ezen iskolában nyertek nevelő oktatást a szüle vagy annak helyettese kiseretében jelentkezhetnek beiratásra, ez alkalommal kötetes minden iij növendék keresztlevelet-születési igazolványát- iskolai bizonyítványát 12 éves életkorig himlő oltási, 12 éves életkorán tul ujra oltási bizonyítványat bemutatni. Azon növendékek, kik a mult iskolai év folyamán e tanintézetben tanultak maguk szüleik, vagy azok helyettese nélkül is jelentkezhetnek. Az elemi iskolában fizetendő tanítási díj 20 korona, iskolai szükségletekre 10 korona, nyugdíjalapra 30 fillér, A felsőbb leányiskola I-IV-ik osztályában tanítási díj 40 korona, iskolai szükségletekre 10 korona, nyugdíjalapokra 7 korona, az V. és VI. osztályban s a tanító-nőképző intézetben tanítás díj 60 korona, iskolai szükségletekre 10 korona, nyugdíjakra 7 korona. Beiratás alkalmával minden növendék köteles a tanítási díj felét iskolai szükségletekre a 10 koronát s a fent kiirt nyugdíjalapokra előirt összeget kifizetni. A felsőbb leányiskolába s a tanító-nőképző intézet I-ső osztályába beirt növendékek addig ne vegyenek könyveket, míg a használandó tan- és kézikönyvek jegyzékét az igazgatóságtól meg nem kaptak. Dóczy Gedeon igazgatótanár.

Pivár ur.

Egy-egy mozzanat arra int, hogy haszontalanul küzdünk mi a magyarosodásért. A germán nyavalya belénk fészkelődött s nincs az az éles kés, nincs az a biztos kezű orvos, aki gyökerestül kivágja belőlünk. Mert nem külsőleg ragadt ránk a német szó betegsége, hanem belsőleg. Meglopott bennünket, ráfeküdt a gondolkozásra, beszédre, megfertőztette a nyelvünket s kivívhatatlanul belénk ágyazta magát. Nem a sváb, nem a szász, csupán a magyarság az ellensége, azok, kik röstellik a maguk anyanyelvét. Diszpeldánya ezeknek egy állami hivatalnok, Pivár Ignác, a vakok magyar királyi intézetének igazgatója. Portómentesen küldött lapunkhoz egy kis füzetet, amelynek ezime:

„Kurze Skizzierung der Entwicklung und des jetzigen Standes des Blindenwesens in Ungarn.“

Nem tudjuk, mit akar Pivár ur, egy állami tisztviselő, ezzel a német könyvvel? Az ismertetését nem kívánhatja, mert anynyira nem lehet követelő, hogy magyar lap magyar embertől német nyelvű munkát fogadjon el, — akérmilyen közérdekű is az. Ha pedig csak jelezni akarta, hogy azt a közkérdést, amelyet szolgál a német földön is ismertté óhajta tenni, miért nem küldi el a magyar eredetijét is a munkájának? Vagy Pivár ur csupán németül él és gondolkodik. — Ha igen, mi jusson szedi a magyar államtól a fizetését. Beteges tünetek ezek és — sajnos — gyakoriak. A magyar ember kényelemszeretete és közömbössége, amely nem vesződik az idegennel, nem törődik a következményekkel, inkább beszél „idegenül“ csak hogy udvariasnak tessenék. S akik magyarosító törekvésekkel vádolnak

bennünket, csak ugratnak, hogy mennél udvariasabbak legzünk.

Utazási ösztöndíj nyomdászoknak.

A kereskedelemügyi minisztérium három külföldi szakintézet látogatása céljából három nyomdász ifju részére három éven át évi egyezer (1000) korona díjat engedélyezvén, ezen ösztöndíjakra a nyomdász-egyesület ezennel pályázatot hirdet: A pályázaton kizárólag nyomdász-ifjak vehetnek részt, a kik a) bizonyítvány útján igazolják szakképzettségüket; és b) hogy magyar honosok; c) a pályázati folyamodványhoz csatolják eddigi működésük ideje alatt grafikai munkáikat (igazolásával annak, hogy melyik nyomdában és mikor készült); d) mellékelik iskolai bizonyítványukat legalább négy középiskolai osztályról; e) ugy a maguk, mint megerősítés céljából a szülő vagy gyám részéről is, írásbelileg kijelentik, hogy a tanulmány befejezése után — az ösztöndíj különbeni visszafizetés terhe mellett — legalább három éven át valamely hazai nyomda-vállalatnál fognak megfelelő alkalmazást vállalni; f) kötelezik magukat, hogy tanulmányaik igazolásul fél-évenként, az intézeti bizonyítványon kívül, az intézetben készült grafikai munkákat, vázlatokat s jegyzeteket az egyletnek bemutatják, minthogy az ösztöndíjak fél-évenként való fölosztása a bevezetőleg közölt miniszteri rendelet értelmében ezen föltételhez köttetett; g) kötelezik magukat továbbá, hogy azon esetben, ha az illető intézetben hosszabb nyári szüenidő volna, e szüenidő tartamára az egyesület által kijelölt jobb hírű nyomdában, illetőleg műintézetben munkát vállalnak. Az itt eltöltött időről bizonyítvány kérendő, mely az egyesületnek beterjesztendő. A mennyiben valamely pályázó egy különös körülménnyel magának elsőbbséget biztosítani vélne, ugy ez a körülmény magában a pályázati kérvényben említendő föl. Az ily módon felszerelt pályázati kérvények az egyesület elnökéhez (emőkei Emich Gusztáv udv. tan.) VII., Kerepesi ut. 54. sz. legkesőbb 1901. évi szeptember 10-éig nyujtandók be.

Iskolai értesítés.

Tisztelettel értesitem a közönséget arról, hogy ev. ref. egyházunk utcai elemi iskoláiban a beiratások ideje szeptember 2-tól 4-én délig tart és pedig mindenik iskolában d. e. 8—11-ig, d. u. 3—5 óráig. Az I-ső osztályba iratkozó növendékek keresztelési jegyükkel és himlőoltási bizonyítványukkal ellátva abban az I-ső osztályu iskolában jelentkeznek, mely lakásukhoz legközelebb esik. Azok a tanulók, kik már a mult évben iskoláinkba jártak, annál a tanítónál jelentkezzenek, akinek a mult évben tanítványai voltak. Szeptember 5-én és 6-án — amennyiben iskoláinkban még üres hely lesz, az iskolaszék elnöke veheti öl a jelentkezőket, de a kesedelem oka a szülők által igazolandó. Református egyházunkban adót nem fizető szülők gyermekei csak a tandíj befizetését igazoló nyugta felmutatása esetén vehetők fel. Ezek a tandíjat — évi 8 azaz nyolcz koronát — egyházunk adópénztáránál fizetik be. Ezen kívül kivétel nélkül minden növendék egy korona tisztogatásdíjat és 30 fill. tanítói nyugdíjintézeti járulékot köteles a beiratkozás alkalmával lefizetni. Az ismétlőiskola kötelesek szept. 8-án tartoznak megjelenni a lakásukhoz legközelebb levő ismétlő iskolába. Debreczen 1901. aug. 22. Kiss Albert az ev. ref. iskolaszék elnöke

Szöllő és borkiállítás.

Nagy fontosságu és általános érdekű határozatot hozott az érmihályfalvai Casinó-

ban Bory Béla, Lovass István és Jakats Rezső meghívására összegyűlt értekezlet akkor a mikor elhatározta, hogy Érmihályfalva a szőlő vidék természetes központján f. évi szeptember 28 és 29 én egy szőlő és borkiállítás rendez. Meg fog történni tehát az első lépés arra, hogy a vidék csaknem holt tőkéje, az az óriási kiterjedésű 200 kat. hold valóban mint szőlőtelepek jövedelmezővé tétessenek, mert bár általánosan elismert dolog, hogy a homoki szőlőtelepek ugye csemege szőlői, valamint asztali és faj borai bárhol is felvehetik a versenyt még is alig lehet elmozdítani a minőségével arányos árban. Ennek egyik oka az, hogy a fogyasztó közönség nem ismeri, nem tudja, hogy szakavatottsággal párosult mozgalom után mennyire tökéletesek s mennyire kitűnők a szőlő telepeink fő és mellék termékei. — Ezen akarnak segíteni a megtartandó kiállítás, melyre a m. kir. földmívelési miniszteriumot is meghívják. Sikere biztos, már tömegesen jelentkeztek úgy kiállítók, s mert evvel kapcsolatosan borvásár is lesz borkezeskedők is. Nem mulaszthatjuk tehát felhívni az érdeklők figyelmét e kiállításra, annyival is inkább, mert annak nagyszerűségét előre biztosítja az intéző bizottság, a melynek elnöke Bory Béla, s tagjai Lovass Sándor, Eröss Zoltán, Mátray István, Lovass István, Jakab Rezső, mindannyian helybeli szőlő nagybirtokosok.

Ujabb adományok.

A tiszavidéki dalos szövetség ünnepeinek elszállásolási költségei fedezése céljából dr. Kola János ur 10 koronát volt szíves kezeimhez juttatni. Midőn ezt köszönetünk kifejezése mellett nyugtatom, egyzersmint köszönetet nyilvánítok azért is, hogy dr. Balkányi Emil, dr. Burger Péter, Berger Jenő, Horváth János, Knoll Rudolf, Volafka Nándor, Hauer Bertalan, Jámber János, Derreczeni Lajos, Debreczeni Jenő és Csáky János urak, valamint a Tűzoltó parancsnokság, fogataikat szívesek voltak felajánlani. Oláh Károly tanácsnok, az elszállásoló bizottság elnöke.

Beiratások az ev. ref. elemi iskolában.

Az ev. ref. főiskolában elhelyezett elemi iskolában a beiratás szeptember 2. és 3-ik napján megy végbe. Az első osztályba belépni kívánó gyermekek keresztlevelet és himlőoltási bizonyítványt tartoznak felmutatni. Ugy ezek, mint a többi osztályokba felvételt kívánók, 1 korona tisztogatási díjat és 30 fill. orsz. tan. nyugdíjilletéket tartoznak előzetesen befizetni. A más vallású és nem helybeli illetőségű növendékek a fentebb kitett összegén kívül, 8 kor. tandíjat lizeznek az ev. ref. egyház pénztáránál. A ev. reform. tanítóképző intézet gyakorló iskolájában a tanítás szintén szeptember 2-án veszi kezdetét. Ugyanakkor fizetendő be a tisztogtási díj 1 kor és orsz. tan. nyugdíj illetéken kívül 30 fill az évi tandíj 20 korona. Debreczen, aug. 26. Kovács Lajos ev. ref. tan. képző int. igazgató.

A vigéctérvény kijátszása.

Manheim József, a budapesti Czennel és Manheim férfinabócég baltagja előtt, ki Debreczenben megrendeléseket gyűjtött, tegnap hirdette ki a bűnügyi osztálynál Fittler Jenő az ítéletet. A rendőrség Manheim Józsefet 300 korona pénz büntetésre nemfizetés esetén 15 napi elzárásra ítélte. Az ítélet indoklása kiemeli hogy a tanak vallomását minden kétséget kizárólag beigazolta nyert, hogy Manheim József hívta fel a feleket megrendelésre, tehát nem azok szólították őt fel, miáltal az 1900. évi XXV.

t. cz. ü. kihágást követte el. Sulyosbító körülménynek vételt az, hogy Manheim József itt oly nagy számu kioktatott megrendelőkkel rendelkezik, hogy az itteni szabóiparosok megélhetését veszélyezteti s mint a nyomozás során kitűnt, oly üzletkört biztosított magának, hogy a helybeli iparos és egyéb érdekek megkivánhatnák, hogy terhelt cég e város területén fiók üzletet létesítsen. Mi csak helyeselhetjük az ítéletet, mert ez jó lecke Manheim urnak és hasonló társainak jövőre nézve s így legalább nem tolatkodnak majd ezután a közönség nyakára. Az ítéletet Manheim különben megfellebbezte.

Lelkészválasztás.

Az olesva-apáti (Szathmármegye) ev. ref. egyház f. hó 25 én, meghívás útján Pótor Elemér szathmárnémeti segédlelkész választotta lelkészévé.

Az óvodák megnyitása.

Sárváry Gyula dr. városi főorvos a polgármestertől az óvodák és gyermekmenhá. ik újbóli megnyitását kéri, mivel a kanyaró járvány már megszűnt. A polgár mester ezen vélemény alapján elrendelte az óvodák és gyermekmenházak megnyitását.

Táncmulatság Ér-Endréden.

Tudósítónk írja: Az érmelléki ifjuságnak Ér-Endréden tartott mulatsága f. hó 17-én a nagyvendéglő udvarán fe állított sátorban folyt le. Az izlésesen díszített s lamponokkal világított sátorban a legelőkelőbb közönség gyűlt össze, s a kedélyes mulatságnak a reggeli órák vetettek véget. Szóval, a már régen ismert, sikerült endrédi mulatságok egygyel ismét szaporodtak. A vidék nagyon szépen volt képviselve. Jelen voltak. Leányok: Ujházy Miczike (Szeged), Jeney Sárika (Ér-Körös), Kovácsy Erzsike (Tasnád-Szántó), Szirmay Iduska (Ér-Semjén), Strobencz Gizuska, Miklóssy Margit (Géres), Szintay Ferike, Szintay Irénke, Fekete Margit (Sámson), Veress Rózsa, Farnhaber Margit (Ér-Mihályfalva), Draveczky Ilonka (G.-Petri), Hutiray Jolán, Berta, Etelka (Kécz), Sánta Irénke (Tasnád), Balizsy Mariska (Mindszent), Végh Erzsike (Ér-Semjén). Asszonyok: dr. Falussy Árpádné, Strobencz Péterné, Kovács Józsefné (Debreczen), dr. Molnárné, (Székegyhid), dr. Csudeyné, Szintay Istvánné, Miklóssyné (Géres). — Jeney Istvánné (Ér-Körös), Kovácsy Sándorné (T.-Szántó), Sánta Dezsóné (Tasnád), Szirmayné, Tajtiné (Ér-Semjén), Korda Jánosné, Lovassné, Farnhaberné (Ér-Mihályfalva), Veressné, dr. Hutirayné (Hadad), Hutiray Ferenczné (Kécz). A szünóra alatt Strobencz Gizike és Miklóssy Margit, miután világposta is rendeztetett levelezőlapokat árusítottak fényes sikerrel. Felülfizetni szívesek voltak: Kovácsy Sándor 5 k., Lovass Dániel 8 k., Lovass István 1 k., Károlyi Szilárd 10 k., dr. Falussy Árpád 5 k., Csóti Márk 2 k., Jánitzky Albert 5 k., Strohmaier Ferenc 2 k., Szintay István 5 k., Domahidy Elemér 8 k., Sánta Dezső 1 k., Strobencz Péter 5 k., Draveczky N. 3 k., Nemes Lajos 4 k., Végh József 1 k., Csutoros Albert 2 k., összesen 67 korona. A tiszta jövedelem 162 korona, mely összeg az ártézi kut alapja javára fordítatik. — 18-án ugyanazon czélra, ugyanazon helyen a közügyekért mindég lelkesedő Csutoros Albert ev. ref. lelkész sikerült szép mulatságot rendezett, melynek tiszta jövedelme 40 kor. volt. Az alap tehát 202 koronával gyarapodott.

Az állami tisztviselők kongresszusa.

A tisztviselők kongresszusát előkészítő központi bizottság értesíti az érdekelteket nevezetesen a fővárosi és vidéki állami tisztviselőket, hogy a szeptember 21. 22. és 23-án tartandó általános tisztviselői kongresszuson való részvételre igazoló jegyek fognak kiállítani. Ez igazoló jegyek szept. hó 1-étől 10-ig bezárólag délután 4—5 óráig a központi bizottság irodájában (II. Fő u. 4). átvehetők. Az igazoló jegyekre minden állami tisztviselő igényt tarthat, a ki személyesen jelentkezik a bizottság irodájában és állami tisztviselői jellegét kellően igazolja. A vidéken alkalmazott tisztviselők írásbeli megkeresésre is kapnak igazoló jegyet. —

Egy hitbizomány fölosztása.

A Csáky grófok hitbizományát nemrég osztották fel a családtól kirendelt szakértők a fölosztásért indított pörben hozott ítélet alapján. A hitbizományi birtokon a családtagok a következőképen osztozkodtak: A biharvármegyei birtokokból Csáky Manó gróf kapott 1814 holdat 736 143 korona értékben, Csáky Károly gróf püspök 1814 holdat 736 143 korona értékben, Csáky Napoleon gróf 1743 holdat 762 240 korona értékben, Csáky Adorján gróf 1743 holdat 761 240 korona értékben, Csáky Gyula, Csáky Sándor, Csáky Jenő, Csáky Ödön és Csáky Lajos grófok 3019 holdat 1 435 002 értékben s azonkívül a Szepességben 5746 holdat 1 200 000 korona értékben, összesen tehát 8765 holdat 2 735 002 korona értékben. Csáky Jenő grófnak Bihar vármegyében 1053 kat. hold jutott 314 112 k. értékben, Csáky Albin grófnak 1053 hold szintén 314 112 kor. értékben, Csáky Viktor gróf Bihar megyében 4208 katasztrális holdat kapott 1 619 278 korona értékben és a Szepességben 19 104 holdat 6 419 278 korona értékben, összesen tehát 23 312 katasztrális holdat 6 419 278 korona értékben. Csáky Rezső gróf Bihar megyében 1050 holdat kapott 495 527 korona értékben. Azonkívül felosztás végett eladtak 725 holdat 404 257 korona értékben. A szepességi uradalmakat szeptember folyamán fogják telekkönyvíleg és a valóságban fölosztani.

Előleges értesítés.

Kontsek Géza, nagy fűszer és csemege kereskedő, lapunk útján értesíti a nagyérdemű közönséget, miszerint üzlethelyiségeit s összes raktárait f. év. november havában az ujonnan épült szomszédos Kardos féle házba (Kardos és Bosznay üzletek közt) helyezi át.

TÁVIRATOK.

Falkai postasikkasztó végtárgyalása

ma kezdődött és védője azon kérelmének, hogy elmebeli állapota vizsgálattassék meg, hely adatott, s így a törvényszék a tárgyalást felfüggesztette.

A ház felosztása.

A „Debreczen“ eredeti távirata.

Budapest, augusztus 28.

Az Országgyűlést egész bizonyosan szeptember 12—15-én felosztatják és a választások október 6-án veszik kezdetüket. Lukács László pénzügyminiszter ezután nyugalomba megy s utódja Horánszky Nándor lesz.

Nyilatkozat.

Hosszabb ideig gyomor hurutban szenvedtem és alig használtam a luhi Erzsébet gyógyvizből néhány palaezkkal, már is határozott javulást észleltem s elhagyva, ujlag érzem használatának szükségességét.

Dr. Klein Adolf

Veszprém Vásárhely.

A szolyvai ásványviz kitünő üdítő ital a savanykás kerti borokkal vegyítve rendkívül kellemes.

A Munkás Dalegylet utazása.

Irta: **Kerégyártó József.**

A honfium lelkesedést csakhamar föl-váltotta az aggodás: „hol a szállásunk?“, „hol lehet a bőröndünk?“ stb. stb. De ha a fogadtatástól el voltunk bűvölve, az el-szállással is megelégedhettünk. Öt másodperc alatt mindenki utban volt valamelyik középület felé, vagy magánházhoz, a mint ugyanis elszállásoltak.

Otthon aztán a lehető legkellemetesebb meglepetés várta őket. Mindenkinek szép rendben odahaza volt már a bőröndje, doboza, kosara, egyszóval minden podgyásza. Odavarasztottak valami tündér kezek, vagy ha nem azok, hát értelmes szállítók.

Rövid pihenő után ismét feltűntek a szalagos, tollas, árvalányhajas kalapok a főutcán, hol a közönség ezalatt is föl-alá hullámzott, nyüzsgött, mint valami óriási köpü méhei. Aztán megcsiptek egy-két kerdzősködő dalardistát s el sem bocsátották, míg sorra nem mutogattak, magyaráztak minden nevezetességet, a mire kíváncsi volt.

Az ismerkedési estélyre gyülekező dalárokat még egy másik érdekes meglepetés várta. Nyolcz óraker fölhangzott (talán lehangzott? Szerk.) a székesegyház tornyának erkélyéről egy régi szép kurucz dal, utána a többi, majd más régi dalok, úgy hogy a félóraig tartó toronyzene miatt az ismerkedési estély sem kezdődhetett a kűzött időben. Ez ugyan nem sikerült az óhajtott módon, mert a vendéglős mindössze 1600 terítékre készült s 2000 embernél több jelentkezett, így egy része másutt volt kénytelen alkalmas vendéglőt keresni. Az ott maradtak azonban kitünő hangulatban maradtak együtt a fehér asztalok mellett késő éjszakáig s időkönként közkivanatra egyes dalárdák szórakoztatták a közönséget. Már ekkor is legnagyobb tetszést aratott a kassai dalegylet mellett a Ganzgyári dalkör.

Ezzel befejeztetett az első nap programja olyan szép sikerrel, a melyhez hasonlót Debreczen és a többi alföldi város aligha mutathatna föl.

Az első nap gyönyörködtető ünnepeit a snap már a komoly munka, a nemes versengés foglalta el.

Reggel 8 óraker éppen dalárdánk székhelyen, a reáliskola árnyas udvarán megkezdődött az összpróba, Bellovics Imre orsz. egyl. karnagy vezénylete alatt. Ugyan akkor elértekezlet volt a városhaza közgyűlési termében, melynek elnöki asztala fölött egy sorban függenek az uralkodó par, Szechenyi, Kossuth és Deák arczképei, míg a hátteret 47 egyleti zászló sorozata takarta el kíváncsi szemek elöl. Kisorsoltattak a versenyző egyesületek, kiosztattak a bírálóbizottság megválasztásáról szóló szavazólapok s kiküldetett 3-3 tagból álló küldöttség a két diszelnök és a miniszter képviselőjének meghívására. A főispánhoz menesztett küldöttség egyik tagja Horkay Lajos volt, a D. M. D. elnöke.

A megjelenteket zugó éljenzés fogadta s Lung György üdvözlő beszéde után Bubics Zsigmond, egyházmegyei püspök az ő sze-

retetreméltó modorában megtartotta megnyitó beszédét, mely felekezeti elfogultságtól menten, egyházi, művészeti és hazafias szempontból mérlegelte a dalos egyletek működését, beszédét e szavakkal végezvén:

„Föl hát a versenyre, küzdjenek önök a pálmáért! A legjobb fogja azt elnyerni, de ez ne kedvetlenitse el a többieket, mert az ily versenyben van ugyan győző, de nincsen legyőzött, diszre méltó és érdemes az is, kinek nem sikerült a díj elnyerése.

Fel hát daláira, szóljon a varázsdal!”

A történeti fejtegetésében hü, de mindamellert érdekes, gondolatokban gazdag beszédet frenetikus tapssal és éljenzéssel fogadta a hallgatóság. Utána a kormány tagjainak, egyesületeknek és egyeseknek üdvözlő táviratait olvasta föl Hoppe Rezső jegyző s Lung György elnök üdvözlő szövege emelkedett Dr. Neményi Imre miniszteri osztálytanácsos, ki a vallás- és közokt. ügyi miniszter képviselőjében jelent meg s midőn örömet fejezi ki, hogy éppen őt bizta meg a miniszter ez első képviselővel, történeti visszapillantásokban gazdag, eszmemenetében kiválóan fordulatos beszédben buzdítja a közgyűlés tagjait az igazi magyar dal és zene egyesült erővel való művelésére, paedagogiai érvekkel bizonyítván, hogy az ének és dal rendkívüli hatását a vallás-erkölcsi nevelés szolgálatában, a művészeti és hazafi érzés fejlesztésében.

Miután még a versenyző egyletek sorrendje véglegesen megállapított s a versenybírók tagjai megválasztottak, a közgyűlés folytatása másnap reggelre halasztottat.

Folyt. köv.

Tanügy.

A h.-szoboszlói m. kir. polgári iskola értesítője, szerkesztette Pólya Mihály h.-igazgató

A tanintézetek értesítői hazánk tanügyi állapotait tüntetik fel. Minden tanügyi ember, minden szülő, a ki gyermeke jövője iránt érdeklődik, örömmel olvassa azokat.

Mi is évről-évre szívesen vesszük és szívesen ösmertetjük a h.-szoboszlói polgári iskola értesítőjét, mely Boeszkai népének szellemi, anyagi érdekeit mindez ideig hiven munkálta és munkálja!

Nekünk debreczenieknek annyival inkább okunk van figyelemmel kísérni a jelzett iskolát, mert a XX ik század szégyenére Debreczennek, az iskolák városának, ma sincs polgári iskolája s még a késő jövő ködében fátyolozottan is alig látjuk a debreczeni községi, vagy felekezeti, avagy állami polgári iskola képét. Van ugyan egy magán polgári leány iskolánk, mely a legszigorubb kritikát is kiállja, s lehet ugyanigy magánjellegű polgári fiúiskolánk is, de ez nem fogja Debreczent eddigi mulasztásáért igazolni.

A h.-szoboszlói polgári fiú iskolában vizsgázó magántanulók nagy kontingensét Debreczen szolgáltatja, mert vagy a többi iskola túl zsufoltsága miatt, vagy az egyének életkörülményei miatt Debreczenből Szoboszlóra kell vándorolni a szoboszlói hajduk dícsőségére s a mi szégyen nkre.

Hetvenezer lakosságú városban sok ember van utalva a polgári iskolára, ez pedig igen költséges.

Az értesítő mintaszerű szerkesztése Pólya Mihály h. igazgatót dicséri. Felsorolja a 6 osztályú iskola szellemi, anyagi életét. Közli a tanári testület névsorát, tevékeny-

ségét, önértékeléssel mutat az elért szép eredményre s férfias önértékeléssel mutat arra is, a mi hiányként tűnik fel.

Nagy megrázkódásnak volt kitéve az intézet az általánosan szeretett, tisztelt igazgató huzamos betegsége miatt. Ő volt az intézet lelke, fejlődésének eszköze s mint a Nébá hegyére jutott Mézes, szenved ő is, ágyhoz, súlyos beteg ágyhoz szegzetten óhajtozik a Kánaán után, hogy ott tudását, lelkesültségét gyümölcsöztesse.

Már ez a szerencsétlenség magában is befolyásolná egy intézet életvének lefolyását, ha nem volna lelkes, buzgó tanárkara, de még hozzájárult Velkey Zoltán tanár befelegsége folytán származott szabadságolása.

Velkey Zoltánt ismerjük s a szabolesi jóhírű tanfelügyelő méltó fiát ismertük fel benne.

Munkakedve, munkaképessége nem engedte el azon megrázkódató családi dráma után sem, a mibe rajta kívül álló okok miatt sodorta a sorsa, a végzet.

Reméljük hogy szép képességét már a jövő tanévben valamelyik hazai intézetben értékesíti édes hazánk szellemi felvirágoztatása ügyében, annyival inkább, mert már egészsége teljesen helyre állt s üldöző démona: elvált neje az ország határain túl van.

Az értesítő újabb két irányu fejlődést tüntet fel. Egyik az önképzőkör megalakítása, másik a slőjd szervezése.

Mindakettő azt igazolja, hogy az ifjúság alaki s anyagi kiképzése megfelelő és meg-
nugtató.

Az intézet 159 növendéke közül bukott 36: ezek közül javíthat 27.

Figyelemreméltó az erre vonatkozó statisztika. Ugyanis a bukások száma a második, harmadik, negyedik osztályokban fokozatosan csökken: az 5 és 6 ban teljesen megszűnik. — Nagyon helyes!

Valóságos Damokles kard a szülők szíve felett némely intézett szekundázó dühe, mely a felső osztályban üti agyon az ifjút; annál megnyugtatóbb, ha láthatják, hogy a hivatása magaslatán álló tanárkar nem tartja kötelességének teljesítését azzal befejezetteknek, ha az „órát“ leörli, hanem utánna néz az intézet falain kívül is növendékeinek.

A jövő tanévi beiratás szeptember 2-5 között történk. Tandíj 15 korona. A szegények felmentetnek.

Ajánljuk az intézetet a szülők figyelmébe.

XX. X.

CSARNOK.

Nagy Napoleon császár katonája.

(Eckmann-Chatriontól.)

Fordította: **Ifjabb Móríc Pál.** 31.

De maga a lelkész is azt mondta, hogy igen hiu, léha erkölcsi nemzet a franczia. És hogy épp az okból a nagy Németország előbb-utóbb feltámad ellenünk. És hogy a „Tugend kard“-ot is a mi leveletésünkre alapították, mert már türehetetlen a katonáink rossz erkölce és a tábornokaik kapzsisága.

Eleinte, mondá a lelkész, mint a szakadság hirdetői jöttek hozzánk. Mézes ígért volt minden szavatok. Szívesen is hallgattunk reá. Való igaz, hogy többször imádkoztunk a ti seregetek győzelméért, mint a porosz király vagy osztrák császár seregéért. Mert ti a katonaságunk, de nem mi ellenünk harcoltatok. Mert ti a világ legnagyobb, legigazibb eszméjének a képvisé-

lőjeként léptek fel. Azért nem a népek ellen, hanem az uralkodók ellen intézték a támadást. Ma egész másként vagyunk, Németország háborog, fiatalsága támadásra készül, mert most a mi jelszavunk a szabadság, erény és igazságosság. Most mi szőljük Franciaországot. Aki pedig ily szent szavakkal indul a küzdelembe, ez mindig erősebb, mert csupán az országok söpredékével áll szemközt. Mert a fiatalság, a bátorság, a nagy eszmék hevitő lángereje részén áll. Az ilyen lelke tiszta az önzéstől, az ilyen nem félti az életét. Ti sok ideig küzdöttetek az eszmékért, de aztán később elfordult tőlük a szívetek. Emlékezem még amaz időkre, amikor még a ti tábornokaitok is a szabadságért harcoltak. Micsoda ellenállhatatlan szörnyű emberek voltak. Együtt aludtak a szalmán a közkatonával. Ma selyem, bársonykanapé kell nekik. És nemesebbek ami nemeseinkéi, gazdagabbak ami bankárainknál. Ez pedig onnét származik, mert ma a hadakozás olyan, mint a jövedelmező mesterség, míg amaz időben odaadó, áldozatteljes művészi küzdelem volt a hazaért. Mindenesetre igen előkelően fest az aranyvállrojt, mindamellett óriási különbség, ha valaki eszmékért harcol vagy pedig hogy a zsebét hízalja kövérré. Ma mi beszélünk szabadságról és hazáról. Azért erős hitem, hogy ezen háboru a ti romlásotokra lesz. Hisz akinek csak egy csöpp érzés hevül a szívében, aki gondolkozik és lelkesíti a meggyőződés, az mind ellenetek akar támadni. És fegyvert fog ellenetek a legutolsó diák, mint a theologiai professzor is. A ti seregeitek a világ legnagyobb vezérei vezetik; de minket meg az örök igazságosság. És ti azt hiszitek, hogy a szászok, bajorok, bádeniek és hesszeniek mind veletek éreznek, de jobb ha lemouduktok e csalfa reményről. Az öreg Németország gyermekei nem ontanak testvér vért, mert tudja, érzi valamennyi, hogy ez a legnagyobb bűn, a legnagyobb gyalázat volna, a királyok ugyan szövethetnek veletek, hanem a nép lábával tapodja ezt a szövetséget és ellenetek támad. Hisz családjaikat hazájukat védelmezik, amit a legnagyobb bűnös sem keres elárulni. Már készen áll az egész mindenség, hogy reátok támadjon. Az osztrákok lesznek az elsők, mert a császárok hiába házasodott össze Mária Lujzával, az emberek kezdik belátni, hogy nem csupán a királyok szeszélye vezeti a világot és hogy a természet rendjét a legnagyobb lángész sem képes megváltoztatni.

Miközben ilyesmit összebeszél, igen elkomolyodott a lelkész. Bevallom, hogy akkor hát nem is értettem meg minden szavát és úgy gondolkodtam:

Hát szép a szép szó, hanem a szuronyospuska mégis csak szuronyospuska. És hogy ha csak diákokkal, theologus professzorokkal vivjük a háborút, akkor kis baj, mihamar rendbe jövünk. Aztán azok a hesszeniek, bajorok, szászok is tudják ám mi a regula. Őket is csak az vezeti a harcban, ami minket francziákat. És verekedünk mindnyájan, bárha egyikünknek sincsen fellette sok kedvünk. Hisz eléggé meghatározta a regula, hogy a közlegénynek a káplár parancsol, a káplárnak a szakaszvezető és így fel tovább a marsalig, aki meg a császár akaratát követi! Meglátszik, hogy ez a lelkész sem volt soha katona. Másként tudná, hogy az eszme, az idea semmi, a regula minden. Hanem azért nem ellenkedem vele, mert másként a postamester majd nem ad több bort a vacsorához. Csak hadd beszéljenek, az én szuronyos puskám jó kézbe lesz, ha majd egyszer azokkal a jám bor theologusokkal összecsupunk.

(Folyt. köv.)

Nyilttér.

Selymet csak első osztályú

gyártmányt tessék venni méter vagy végszámmra a legolcsóbb nagybani árakban.

Magánfeleknek postadíj és vámmentes szétküldés. Rendkívül nagy választék a legújabb mintákból. Fehér, fekete vagy színes fajokban. Ezernyi elismerő levelek. Minták bérmentve. Sveicba kétszeres levélbélyeg szükséges. 2-5.

Union selyemszövőgyár

Adolf Grieder & Cie Zürich (Schweiz.)

kir. udv. szállítók.

3394

1901

Hirdetmény.

Nádudvar községben megüresedett segédjegyzői állásra pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, kik ezen 1200 kor. havi utólagos fizetéssel javadalmazott állásra pályázni szándékoznak, hogy az 1883. évi I. tcz. 6 §. illetve az 1900. évi XX. tcz. 3. §-a értelmében felszerelt pályázati kérvényeket **f. é. szeptember 28-ig** alóli-ott főszolgabíróhoz nyujtsák be.

A választás Nádudvar község házában f. évi szept. 25-én d. e. 10 órakor fog megtartatni.

Nádudvar, 1901. aug. 26.

Nábráczky

főszolgabíró.

Egy csinos uri lakás

3 szoba előszoba, konyha és hozzá tartozó helyiségekkel Csokonai u. 5 sz. a, kiadó. — Értekezhetni a tulajdonossal.

Tanulók teljes ellátásra felvétetnek uri családnál czim a kiadóhivatalban.

Ebesi ártézi viz a legjobb legeszegebb üdítő ital. Kapható minden fűszerüzletben, kávéházak és vendéglőkben. Főraktár: Piacz-u. 7. sz.

Bártfa fürdőn egy emeletes ház, mely a legszebb és legjobb helyen fekszik, 6-700 frtot jövedelmez, 11 szobát és 2 konyhát tartalmaz. szép, nagy udvarral és nagy egészen az erdőig érő gyümölcsfa kerttel, az udvarban külön szép épület, mely 5 szobát és 3 konyhát tartalmaz, az udvarban nagy fakamara, 3 baromfi óllal és konyhakerttel jutányosan eladó. Czím: **Garimberti Henrikné** Bártfa fürdő, templom tér 23. Antal villa.

Kerestetik Debreczen vagy vidékén egy kisebb birtok vételre vagy bérbe, ajánlatok, az ár megjelölésével W. T. 4006. sz. a. Rudolf Mosse Vien, I. Seilerstätte 2, intézendők.

Kossuth-u. 42 számú

uj emeletes ház jutányos áron eladó, esetleg egy kisebb ház vagy földbirtokkal elcserélhető.

Szepességén

Késmárk közvetlen szomszédságában, tiszta német faluban, tanító családnál, gyermekek **18 frt** fizetés mellett teljes ellátásra elvállaltatnak.

Czím a kiadóhivatalban.

Millenniumi kiállítás 1896. Nagy Millenniumi érem.

STAHEL és LENNER Budapest,

Trieur- és lemezlyukasztó gyár.

Gyár: Katona József-utca 8 sz. Margithid és nyugoti pályaudvar közt.

Ajánljuk az általunk gyártott legjobb minőségű:

Trieuröket: a konkoly és búkkönynek a buza-árpa vagy rozs közül kiválasztására.

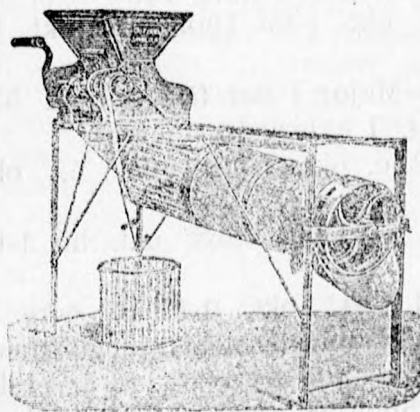
Trieuröket: a zabnak vagy árpának a buza közül és a gömbölyű magvak kiválasztására.

Lencsetisztító és osztályozó trieuröket: az árpa kiválasztására és a lencse osztályozására **Osztályozó Trieuröket**.

Szabadalmazott Trieur osztályozógépeket

minden gabonafaj tisztítására és tetszés szerinti osztályozására. Eivállalunk Gutjahr s Müller, illetve Mayer rendszerű trieuröket

minden gabonafaj tisztítására és tetszés szerinti osztályozására. Eivállalunk Gutjahr s Müller, illetve Mayer rendszerű trieuröket

csekély költséggel a trieur beküldése mellett ezen szabadalmazott trieurökre átalakítását. Kaphatók:

Malom Trieurhengerek vagy burkolatai.

Lyukasztott vagy hasított lemezek

tetszés szerinti nagyságban ipari vagy gazdasági célokra.

Árjegyzékek vagy mintakönyvek ingyen és bérmentve küldetnek.

5473
1901.**Árverési hirdetemény.**

Debreczen sz. kir. város tanácsa ezennel közhirrre teszi, miszerint a város tulajdonát képező következő földbirtokok u. m.

1. a Dóka féle 5 nyilas föld az 1902. év október hó 1-től az 1908 évi október hó 1-ig terjedő 6 évre.

2. Hat nyilas és 1424 □ öl u. n. Posta féle föld az 1902. évi október hó 1-től 1905. évi október hó 1-ig terjedő 3 évre.

3. Elep pusztai 2 és $\frac{5}{8}$ nyilas tanyaföld az 1902. é. okt. 1-től 1905. é. okt. hó 1-ig terjedő 3 évre.

4. A 143 holdat és 1000 □ ölet tevő »Isten földje« az 1902. évi okt. hó 1-től 1914. é. okt. hó 1-ig terjedő 14 évre.

5. 21 nyilas 758 □ öl Hatvan utcái tilalmas föld, a Szegényház czéljaira kiszakított mintegy tíz hold kivételével, tehát 118 hold 1555 □ öl, az 1902. é. okt. hó 1-től az 1908. é. okt. hó 1-ig terjedő 6 évre.

6. Komlóskerti 26 nyilas és 4 □ öl föld és az ehez tartozó régen szováti utrész képezett 1 hold 1017 □ öl földterület az 1902. é. október hó 1-től 1908. okt. hó 1-ig terjedő 6 évre.

7. Komlóskerti földekből kiszakított 1 nyilas és 1020 □ öl föld az 1902. é. okt. hó 1-től 1908. é. okt. hó 1-ig terjedő 6 évre.

8. »Szikigyakori« 388 hold szántó, kaszáló és legelő föld a Csukás csapszékkel együtt az 1902. évi okt. hó 1-től az 1908. é. okt. hó 1-ig terjedő 6 évre.

9. Vekeri 721 hold pusztá 1902. é. okt. 1-től 1914 é. okt. 1-ig terjedő 12 évre.

10. Kovács Pál-féle ház 16 hold ondódi földje az 1902. okt. hó 1-től 1906. é. okt. hó 1-ig terjedő 6 évre.

11. »Baranyi«-féle háznak 22 hold 864 □ öl ondódi földje az 1902. é. okt. hó 1-től 1908. évi okt. 1-ig terjedő 6 évre.

12. »Bika«, »Lázár«, »Köncz« s »Farkas«-féle házakutáni 35 hold 800 □ öl ondódi földek 1902 é. okt. hó 1-től 1908 é. okt. 1-ig terjedő 6 évre.

13. »Dobozi« vagy »Tábornoki«-féle házutáni 12 hold 120 □ öl ondódi föld az 1902. é. okt. 1-től 1908. évi okt. hó 1-ig terjedő 6 évre.

14. a »Tóth« ház utáni 200 □ öl kert az 1902. é. apr. 1-től 1908. é. é. apr. hó 1-ig terjedő 6 évre.

15. a »Tóth« ház utáni 19 hold 1310 □ öl ondódi föld az 1901. é. okt. hó 1-től 1908. évi okt. hó 1-ig terjedő 6 évre.

16. a Csapó utcái 682. sz. háznak 3 hold 1050, □ öl ondódi földje az 1902. é. okt. 1-től 1905. okt. 1-ig terjedő 3 évre.

17. a gilányi laktanya és a boldogfalvai kert közt a laktanya nyugoti részében a boldogfalvai kert északi végéig nyúló 5 hold legelő föld az 1902. é. okt. 1-től 1905. évi okt. hó 1-ig terjedő 3 évre.

18. A szegényházzal szemben fekvő tóczos melletti 44 hold föld épületekkel az 1902. é. okt. 1-től 1908. okt. 1-ig terjedő 6 évre.

19. A belvárosi kisedővő telek után kiosztott 5 hold 850 □ öl ondódi föld az 1902. é. okt. 1-től 1905. évi okt. hó 1-ig terjedő 3 évre.

20. A gépjávitótelep területéből használatra visszabocsájtott 18 hold 1200 □ öl föld az 1902. é. okt. 1-től 1908. é. okt. hó 1-ig terjedő 6 évré.

21. A m. kir. dohánygyár háta megetté föld 1902. évi október hó 1-től 1906. évi okt. 1 ig terjedő 4 évre.

22. A Simonffy utcái 1 sz. házutáni ondódi 6 hold 1200 □ öl kataszter szerint 7 hold 489 □ öl föld 1902. é, okt. 1-től 1905. évi okt. hó 1 ig terjedő 3 évre.

23. A kisedővő alap tulajdonát képező Major Péter féle 3 hold 550 □ öl ondódi föld 1902. é. okt. hó 1-től 1905. okt. 1 ig terjedő 3 évre.

24. Az ohati erdőbeni legeltetés az 1902. é. okt. 1-től 1905. é. okt. 1-ig terjedő 3 évre.

25. Az Oláh ház utáni 26 $\frac{1}{8}$ hold föld az 1902. évi okt. hó 1-től 1905. okt. 1-ig terjedő 3 évre.

26. A csapó utcai 681 sz. házutáni föld 1902. okt. 1-től 3 évre a **f. é. október hó 16-án d. e. 9 órakor** a városháza nagytermében megtartandó nyilvános árverésen hasznobérbe adatni fognak, a mely árverésre az árverelni szándékozók azon értesítéssel hivatnak még, hogy az árverési feltételek a városi számvevő hivatalnál a hivatalos órák alatt bárki által megtekinthetők s a kikialtási ár 10 %-a árverelni szándékozók által az árverés fogantatásával megbizottak kezeihez készpénzben lefizelendő.

Debreczen, 1901. évi jul. hó 29.

A városi tanács.

Szülők figyelmébe.**Kész fehérneműek**

fiúk és leánykák részére,

matrácok, paplanok, ágysterítők és flanel takarók

nagy választékban és jutányos áron szereshetők be

Kardos Lászlónál

Kossuth-u. 9 sz.

8475
1901.**Árverési hirdetemény.**

Debreczen sz. kir. város Tanácsa ezennel közhirrre teszi, miszerint a város tulajdonát képező következő épületek, csapszék és bolthelyiségek, u. m.:

1. A Könyök-utca 11. sz. (régii Csapó-utca 630.) sz. ház a folyó 1904. évi november hó 1-től 1904. évi november hó 4-ig terjedő 3 évre.

2. A baromvásártéren levő csárda az 1902. évi január hó 1-től az 1901. évi december 31-ig terjedő 3 évre.

3. Az epreskerti csapszék az 1902. évi január hó 1-től az 1904. évi december hó 31-ig terjedő 3 évre.

4. A »Bégány« csapszék az 1902. évi január hó 1-től az 1904. évi december hó 31-ig terjedő 3 évre.

5. A »Bárány« csapszék a mézsárszékkel együtt 1902. évi január hó 1-től 1904. évi december hó 31-ig terjedő 3 évre.

6. Simonffy-utca 2. sz. bérház 4. sz. bolthelyisége az 1902. évi május hó 1-től 1905. évi május 1-ig terjedő 3 évre.

7. A »Csicsogó« csapszék a mézsárszékkel együtt az 1902 évi január hó 1-től az 1904. évi december hó 31-ig terjedő 3 évre.

8. A városháza alatti 4. és 5. számú bolthelyiségek az 1902. évi november hó 1-től 1908. évi november hó 1-ig terjedő hat évre a **folyó évi október hó 9-én délelőtt 9 órakor** a városháza nagytermében megtartandó nyilvános árverésen hasznobérbe adatni fognak, a mely árverésre az árverelni szándékozók azon értesítéssel hivatnak még, hogy az árverési feltételek a városi számvevő hivatalnál a hivatalos órák alatt bárki által megtekinthetők s a kikialtási ár 10 %-a árverelni szándékozók által az árverés fogantatásával megbizottak kezeihez készpénzben lefizelendő.

Debreczen, 1901. évi julius hó 29-én.

A városi tanács.